

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 26.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVII. - Štev. 24 (1855)

Gorica - četrtek, 13. junija 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Mrtvim v spomin - živim v opomin

Piero Gheddo, najboljši italijanski poznavalec problemov Tretjega sveta in še posebej dogodkov v Vietnamu, je v reviji Mondo e Missione zapisal: »Fenomen osrediščenja, tj. zaporov in bega beguncev, je lasten vsem leninistično-komunističnim režimom, čeprav so med temi režimi tudi razlike.«

Kar je ta mož zapisal, drži tudi za jugoslovanski komunizem po končani zadnji vojni in zmagoviti revoluciji v maju in juniju 1945: beg ljudi iz cele države ter lagaji (taborišča) in pokoli poraženih nasprotnikov. Ker letos obhajamo razne 40-letnice, bi ne bilo prav, ko bi molče obšli to najbolj tragično stran iz analov zadnje vojne in revolucije v Jugoslaviji in Sloveniji. »Naj bo rajnim v spomin in živim v opomin,« kot je zapisano na spomeniku v Dachauu.

USODNE POSLEDICE RAZPADAJUGOSLAVIJE

Ko je Hitler nenapovedano napadel Jugoslavijo 6. aprila 1941, je Jugoslavija v nekaj dneh razpadla v razne dele; večino so si razdelili okupatorji (Nemci, Madžari, Bolgari, Italijani). Osrednje hrvaško ozemlje so oklicali za neodvisno državo Hrvatsko (NDH), osrednja Srbija z Beogradom pa je uživala neko določeno samostojnost. Nastalo pa je vprašanje odnosov do okupatorja. Pri tem so se prebivalci različno opredelili. Hrvati so bili odločno za svojo NDH, Slovenci so sprva menili, da se je treba z dejstvom okupacije spriznati in čakati na razplet vojne; Srbi so nekateri šli takoj v četnike, drugi so čakali; Makedonci so sprejeli Bolgare prav tako neodločeni, kaj storiti.

Po prvih tednih presenečenja se je pa pojavila komunistična partija s svojim programom, da se je treba zoper okupatorja boriti z orožjem. Ustanovila se je tako imenovana Osvobodilna fronta (OF), h kateri so pristopile poleg partijcev še številne druge skupine; na Slovenskem levo usmerjeni liberalci, krščanski socialisti in še nekateri levičarski kulturniki.

Narod je torej bil razdvojen, kot je bilo naravno, saj v političnih zadevah vlada vedno različni pogledi in mnenja. Isto se je dogajalo tudi v drugih evropskih državah pod okupacijo. V Jugoslaviji je pa nastal politični položaj težji iz dveh razlogov: izbruhnilo je staro sovraštvo med Srbi in Hrvati. V NDH so ustaši prav po nacistično ravnali s Srbi.

Drugi razlog je pa bila zahteva pristašev OF, da se morajo vsi prebivalci aktivno vključiti v oborožen upor zoper okupatorja. Kdor na to ni pristal, so ga razglasili za izdajalca. Vsi pa na program OF niso pristali, ker so se zavedali, kako ogromne žrtve bo moralo ljudstvo plačati, in ker so bili prepričani, da bo potom OF zmaga komunistična partija, ki bo končno vpeljala stalnovsko diktaturo. O teh pomislekih priča za Primorsko tudi kronika msgr. A. Novaka.

Tako je prišlo na eni strani do oboroženega upora zoper okupatorja, na drugi pa do reakcije oz. do vaških straž sprva in do domobranstva pozneje. Politična dialektika se je sprevrgla v oborožen spopad med brati, v spopad, v katerem se je gredo »znatraj in zunaj obzidja«, kot je zapisal msgr. Mirko Brumat v Slovenskem Primorcu leta 1946.

BEG PRED RDEČO ZVEZDO

V začetku maja 1945 je prišlo do zloma nacistične Nemčije in v Jugoslaviji do zmage partizanov in s tem komunistične partije. Tisti, ki so se med vojno, tudi v dobri veri, borili zoper partizane, so se zavedali, kaj jih čaka, če pridejo živi v njihove roke. V sled tega se je v prvi polovici maja 1945 vliela reka vojaštva in civilnih beguncev iz Hrvaške in Slovenije proti severu, proti Koroški, ker so menili, da bodo dobili zatočišče pri Angležih, ki so zasedli Koroško.

En tok, kakih 25 tisoč ljudi, se je vlił iz Ljubljane prek Ljubelja in srečno pristal na Vetrinjskem polju pri Celovcu. Drugi, še večji, pa je iz Hrvaške hotel

na Koroško pri Pliberku. Toda tu so ga ustavile angleške čete, ki niso pustile ne vojakov ne civilistov prek avstrijske meje. Med to množico so bili ustaši, hrvaški domobranci, srbski četniki, bosenski muslimani in albanski avtonomisti. In seveda veliko tisoč civilistov. Zgodovinarji menijo, da je bil tam zbranih kakih 200 tisoč ljudi in celo več. Za to bežečo množico je prodirala partizanska vojska tako, da so bili spredaj Angleži, ki jih niso pustili, zadaj pa partizani, da ni bilo nikamor umika.

ANGLEZI SE ODLOČIJO ZA IZROČITEV NE LJUBIH PRISLEKOV

V Pliberku so se začela pogajanja z angleško komando o predaji vse te množice vojakov in civilistov. Angleško poveljstvo je bilo zmedeno. Končno je prevladalo mnenje, da je treba vse jugoslovanske državljane, ki nosijo uniformo, izročiti v roke jugoslovanski armadi. Dne 19. maja se srečata angleški general Toby Low in polkovnik Ivanović, iz generalnega štaba 3. jugoslovanske armade in se domenita, da »bo VI. angleški korpus vse jugoslovanske državljane, ki se nahajajo na njegovem področju in so se borili z Nemci, vrnil jugoslovanskim oblastem.« Usoda stotisočev je bila s tem zapečatena.

DIVJASKI POKOL NAD PREMAGANCI

Vojske so razorožili in jih nato začeli vračati dan za dnem jugoslovanskim oblastem. Poleg vojakov so vrnili tudi veliko civilistov. To je trajalo do prvih dni junija, ko je postalo jasno, kaj počenjajo partizani z vrnjenimi nasprotniki. Iz Vetrinja so vrnili nad deset tisoč domobrancev, s pliberškega polja pa kakih 200 tisoč Hrvatov, Srbov, Albancev. Vse je čakala podobna usoda, kar so številni že opisali.

Podrobno poročilo o vseh teh dogodkih je lani napisal Antonio Pitamitz in ga objavil v reviji »Storia illustrata« meseca junija in julija. V njegovem poročilu so tudi številni dokumenti iz angleških, jugoslovanskih in izseljenskih virov.

Gre za res veliko tragedijo, ki ne dela časti nikomur, ne Angležem, ki se niso izkazali za gentlemane, to je za poštenjake, ne zmagoviti partizanski vojski in njenim komandantom, ki so se na tako nečloveški način maščevali nad svojimi premaganimi in razoroženimi nasprotniki. Izpričali so, da so bili res dobri in pravo-vernimi Stalinovi učenci.

Vrnitev domobrancev in njih pokol ter dachauski procesi v Ljubljani leta 1946 in 1947 so prebudili vest nekaterim poštemim partijcem in zlasti nekaterim mladim, ki si želijo zvedeti resnico o tistih časih. Da celotne resnice smo pa še daleč. Vendar že to, kar je znanega, naj bo mrtvim v spomin, živim v opomin na čase, ko so med nami prevladovala strasti nad pametjo in človečnostjo.

K. H.

Prirodna katastrofa v Bangladešu

Bangladeš je ena najbolj revnih držav na svetu. 70% za delo sposobnih ljudi (prebivalcev je 78 milijonov) je zaposlenih v kmetijstvu, ki pa ne pridelava dovolj živil. Brezposelnih je 35% prebivalstva. To se letno poveča za 2,6%. Več kot tretjina je mlajših od deset let.

Tajfuni in poplave za to državo niso nobeno presenečenje, vendar je zadnji tajfun, ki je divjal nad vzhodno obalo v noči s 24. na 25. maj presegel vse prejšnje. Po približnih ocenah je v orjaških valovih utonilo 30 do 40 tisoč oseb, četrt milijona pa jih je ostalo brez domov. Po zlu je šla tudi večina žetve. Kaj to pomeni, bomo laže razumeli, če vemo, da je država že sedaj vsako leto uvozila 1,5 milijona ton žita.

Mednarodna dobrotelna ustanova Caritas je takoj začela z zbiranjem pomoči za težko prizadeto prebivalstvo, papež Janec Pavel II. pa je poslal sožalno brzojavko pronuncijavo v Bangladešu.

Italija je znova modro volila

Italijansko ljudstvo je ponovno mislilo z glavo in zavrnilo pobudo tako skrajne levice kot so komunisti kot skrajne desnice (MSI), ki so povzročili referendum za odpravo zakone, kateri je lani črtal štiri točke druginjske doklade. Volivna udeležba je bila 78% (letos 12. maja na upravnih volitvah 88,9%). »Ne« komunističnemu predlogu je izreklo 18.398.111 volivcev (54,3%), »Da« (SI) pa 15.453.982 (45,7%). Pri tem je zanimivo, da je prišlo do množičnega »Ne« prav v velikih mestih in industrijsko razvitih pokrajinah, medtem ko je nerazgiti jug ob manjši udeležbi marsikje glasoval z »da«.

KAKO SO SE OPREDELILI VOLIVCI

V trinajstih deželah so zmagali pristaši »Ne«. Najbolj krepko se je opredelila dežela Trident-Južna Tirolska s kar 75%. Sledijo Veneto (Benečija) s 66,9%. Na tretjem mestu je naša dežela s 65%. Nad 60% glasov za »Ne« je bilo oddanih še v Lombardiji z velemestom Milan (61,3%). Dežela Aosta je dala za »Ne« 58%, Piemont z mestom Turinom (tovarne Fiat!) 56,9%.

Ostale dežele z »Ne« so: Molise 57,4%, Abruci 53,8%, Marke 53,2%, Ligurija z Genovo 52,5%, Apulija 51,9%, Sicilija 51,7% odstotka in Lacij z Rimom 51,2%.

Pristaši »Da« (SI) so zmagali v sedmih deželah. Pričakovati je bilo, da se bodo uveljavili kot običajno v krajih, kjer ima PCI vso oblast, tj. v Emiliji-Romagni (52,9%), v Umbriji (53,4%), in Toskani s Firencami (55,9%). Tem se je pridružila še Sardinija (54,2%) ter tri dežele nerazvitega juga Kalabrija (55,2%), Kampania z Neapljem (51%) in Bazilikata (50,2%).

V NAŠIH KRAJIH

V goriški pokrajini se je izreklo za »Ne« 59,6% volivcev, za »Da« pa 40,4%, v tržaški 60,9% proti 39,1%, v videmski 67,7% proti 32,2%, v pordenonski 66,7% proti 33,3%.

V mestu Gorica je glasovalo za »Ne« 71,2% proti 28,8%, v Trstu 62,8% proti 37,2%, v Vidmu 69,2% proti 30,8% in v Pordenonu 68,1% proti 31,9%. Goričani so torej množično odklonili komunistično

demagogijo, kar razkriva njihovo politično zrelost.

Predidmo sedaj na občine goriške pokrajine!

V Gorici je bilo za »Ne« 21.051 volivcev, za »Da« pa 8.495. Tudi delavski Tržič je bil za »Ne«: 12.380 proti 8.865, Gradež 4.429 proti 2.199, Krmin 3.340 proti 2.394, Gradišče 2.557 proti 2.117. V Ronkah, kjer tudi živi slovenska skupina, pa so zmagali pristaši »Si« s 3.825 glasovi proti 3.264.

Od treh slovenskih občin so zmagali pristaši »Ne« v Steverjanu s 350 glasovi proti 198. Kaj to pomeni? Da so volivci, ki so pri zadnjih občinskih volitvah iz nekega protesta volili za socialkomuniste tem spet obrnili hrbet. Prav je, da imamo to pred očmi za prihodnje volitve in odgovorni politični dejavniki temu primerno ravnajo.

V Sovodnjah in Doberdolu so levičarji sicer omogočili zmago skupini »Da«, vendarle vsi partiji niso bili poslušni. Na volitvah 12. maja letos je lista občinske enotnosti prejela 567 glasov, to pot pa »Da« 648, za »Ne« pa jih je bilo kar 564 (12. maja za SSK 410). V Doberdolu je za »Ne« bilo 324 volivcev, za »Da« pa 672.

Na Tržaškem so zmagali pristaši »Ne« v tržaški občini in v občini Devin-Nabrežina. V prvi je bilo za »Ne« 100.227 (62,76 odstotka) volivcev, proti 59.383 (37,2%), v drugi pa 2.058 (55,69%) proti 2.433 (44,3 odstotka). V Miljah, kjer od nekdanje vladajo komunisti, je bilo za »Da« 5.197 (54,4 odstotka) volivcev, za »Ne« pa 4.356 (45,6 odstotka).

V slovenskih občinah Dolina, Zgonik in Repentabor so volivci še naprej zvesto sledili smericam PCI. Preseneča pa rezultat v Repentabru. »Da« je zmagal nad »Ne« za dva glasova (264 proti 262). V Dolini je bilo seveda za »Da« kar 60% volivcev (2.505 glasov), za »Ne« 1.670 (40%), v Zgoniku pa 833 (57,3%) proti 620 (42,7 odstotka).

NAUK IZ TEH VOLITEV

Prvi je ta, da italijanski volivec postaja sit demagogije komunistične partije. Njena moč je zgolj v razdiralni kritiki in v hujskaških geslih.

Drugi je spoznanje, da se dá državno gospodarstvo voditi brez PCI, ali bolje rečeno, gospodarstvo se dá uspešno voditi prav zato, ker nima partija pri tem odločujoče besede. Kako konča gospodarstvo, kjer pride partija na oblast, pričajo dežele realnega socializma, pa tudi Jugoslavija.

Tretji pa je opomin za vladne stranke, naj ostanejo zveste programu, ki so si ga načrtale in so zanj prejele odobritev že na zadnjih volitvah. Če bodo volivci videli, da ne iščejo svojih koristi, ampak blagor ljudstva, jih bodo še naprej nagradili s svojim glasom, komunistični partiji pa dokončno odvzeli veter iz jader.

J. D.

Spominska maša v Vetrinju na Koroškem

V petek 31. maja ob petih popoldne je bila v vetrinjski cerkvi pri Celovcu konsecrirana maša za dušni pokoj in v spomin vseh, ki so bili iz Vetrinja v zadnjih dneh maja 1945 od Britancev izročeni Titovim oblastem. Večina teh je našla smrt v Kočevskem Rogu ali zapuščenih rudnikih med Celjem in Hrastnikom.

Sv. mašo je opravil prošt Franc Brumnik iz Dobre vasi, ki je obenem predsednik Mohorjeve družbe v Celovcu. Somaševala sta dr. Pavle Zablatnik, podpredsednik iste družbe in bivši ravnatelj slovenske gimnazije v Celovcu ter župnik Vinko Zaletel, ki je imel kratko pridigo in v njej izrekel besede: »Verjetno v nobeni cerkvi na Slovenskem ni bilo toliko molitve in prelito toliko solza kot v tej v Vetrinju, potem ko so preostali zvedeli, kam so bili poslani domobranci in drugi svojci.«

Somaševali pa so tudi msgr. Jože Kopečin, ravnatelj Doma v Tinjah, župnik Maks Mihor, župnik Dušan Cesen in salezijanec Janez Rovani. Navzoči pa so bili tudi prelat dr. Janez Hornböck, ravnatelj Mohorjeve družbe, ravnatelj dr. Valentin Inzko in dipl. trg. Janko Urank ter župnik Karčelj iz St. Jakoba. Ves čas med mašo je bil navzoč tudi župnik vetrinjske cerkve. Čeprav je to mašo napovedala le majhna notica v »Nedelju«, je prišlo okoli sto ljudi.

Navzoči so enovito po maši pred cerkvi izrekli mnenje, da je bila ta cerkvena slovesnost zelo primerna v spomin na žalostni dogodek. Obenem pa so vsi izrekli hvaležnost odboru Mohorjeve družbe v Celovcu, da se je na primeren način spomnila teh žrtev z Vetrinjskega polja, obenem pa se spomnila tudi tistih, ki so po tej katastrofi šli v širni svet in se vsako leto spomnijo potreb Moh. družbe. - J. G.

Za vzhodne države neprijetne izjave

Po večdnevem zaslišanju turškega, v Svici živečega izseljenca Omerja Bagcija, ki je prinesel v Italijo revolver za atentat na sedanjega papeža, je spet sedel na zatožno klop atentator na papeža Mehmet Ali Agca. Podrobneje je opisal, kako je marca 1981, to je dva meseca pred atentatom, kupil orožje na Dunaju v trgovini Otta Tintnerja. Z njim je bil Oral Celik. Kupila sta štiri pištole. Eno od njih so nizozemski varnostni organi malo pred papeževim prihodom v to deželo odkrili pri nekem Turku. Zato ga je šel te dni

sođnik Antonio Marini zaslišati v Mastricht, kjer je omenjeni Turek priprt, dokler se njegov primer ne razčisti.

Turški terorist je tudi obtožil Sovjetsko zvezo, da je politični in finančni center mednarodnega terorizma in da so ga v Latakiji v Siriji urili bolgarski ter češkoslovaški inštruktorji. Na vprašanje predsednika sodnega zbora Santiapichija, ali se je v času bivanja v Bolgariji s kom domnil za atentat na papeža, je Agca dejal, da je Bolgarija kriva, a več da ne bo povedal, ker ga strahujejo bolgarske in sovjetske tajne službe. Naravno je, da sta tako sovjetsko kot sirske diplomatsko predstavništvo v Rimu te zanju neprijetne trditve označili »kot načrtno izzivanje za otežkočenje sedanjih sovjetsko-ameriških pogajanj v Zenevi« in kot blatenje Sirije, ki »si prav sedaj prizadeva za pomiritev v Libanonu.«

Preteklo nedeljo je šest milijonov Madžarov šlo na volitve, da izvolijo člane parlamenta in krajevne predstavniške organe. Kandidate postavi Domovinska fronta, ki jo nadzira komunistična partija. Posebnost teh volitev pa je bila v tem, da sta morala za sloherno predstavniško mesto nastopiti vsaj dva kandidata. Je pa seveda Domovinska fronta že v predvolivnem postopku poskrbela, da se v kandidatske vrste ne bi vrinili kakšni oporečniki ali nasprotniki režima. V tem oziru tudi madžarska partija zvesto hodi po že ustaljenih tirnicah »dirigirane demokracije«.

Pomiloščena teroristka iz boljše družbe

Fiora Pirri Ardizzone ima sedaj 35 let. Pripada takoim. boljši družbi. Njen oče Piero je tipičen predstavnik sicilskega bogatega meščanstva, njena mati Nanny Monroy pa izhaja iz sicilsko-napolitanske aristokracije. Potem ko je pustila svojega moža, živi s komunističnim senatorjem Macalusom, ki je obenem direktor komunističnega dnevnika »Unità«.

Hčerka Fiora je »odkrila« svoje revolucionarno poslanstvo leta 1978, ko je spoznala Franca Piperna, ustanovitelja terorističnih skupin »Potere operaio« (Delavska oblast). Na univerzi v Cosenzi je organizirala lastno teroristično jedro. V zvezi z napadom na neko banko je bila aretirana. Razglasila se je takoj za politično jetnico. Najprej je bila obsojena na deset let. Ko je sodelovala pri uporu v kaznilnici v Messini, je dobila še dve dodatni leti, a ji je bila leta 1981 kazen znižana

na 9 let in osem mesecev. Ostala je zakrknjena v svoji ideologiji in se svojih dejanj ni nikdar kesala.

Prav zato je vzbudila splošno presenečenje vest, da jo je predsednik Pertini pomilostil. Kako je moglo priti do tega, ko pa je Pertini v preteklosti vedno zatrjeval, da ne bo nikdar pomilostil teroristov. Zdi se, da ima osnovno krivdo pravosodni minister Martinazzoli, ki je dekret o pomilostitvi sestavil in predsedniku republike predložil v podpis. Malo otroče se sliši, da je Pertini svoj podpis opravičil z besedami: »Toliko prošnja za pomilostitev dobim vsak dan v podpis s pripombo, da je bilo izrečeno ugodno mnenje.« In vendar mu ime Fiore Pirri ni moglo biti neznano. Vsaj njegov osebni tajnik, ko je prinesel dekret, bi ga moral opozoriti, kaj podpiše. Tako ni sedaj nihče kriv, pravna Italija pa osramočena.

Papež in škofje ob bruseljski tragediji

Ko je papež Janez Pavel II. zvedel za tragedijo 29. maja zvečer, pred finalnim srečanjem pokala evropskih prvakov med Juventusom in Liverpoolom na mestnem stadionu v Bruslju, kjer je v divjaških izgredih ugasnilo 38 življenj, mnogo pa je bilo tudi ranjenih, je takoj odšel v svojo kapelo in tam dolgo časa molil za mrtve, ranjene in člane njihovih družin ter prizadete sorodnike.

Nato je po kardinalu državnem tajniku Casaroliju poslal sožalni brzojavki predsednikom škofovskih konferenc Belgije in Italije, bruseljskemu nadškofu kardinalu Danneelsu in turinskemu nadškofu kardinalu Ballestreru. Papež v njih izraža veliko žalost zaradi izgredov na stadionu, ki so povzročili smrt in rane tolikemu številu gledalcev in navijačev, ter svojo očetovsko skrb za mrtve, ranjene, prizadete družine, sorodnike. Poudarja tudi, kako je treba na mednarodni ravni vse ukreniti, da se šport ne bi več izročeval v

krvave neredne in da se ne bi več ponovili žalostni dogodki z bruseljskega stadiona, ki ponižujejo človeštvo in kvarijo plemenite cilje resničnega tekmovalnega duha, ki naj spodbuja in goji prijateljstvo, vzajemnost in razumevanje med narodi in državami.

Za žrtve bruseljske tragedije je molilo tudi 234 italijanskih škofov, zbranih na rednem zasedanju škofovske konference v Rimu. Predsednik konference je poudaril, da človek brez Boga ne more in ne zna biti človek.

Navijači angleškega moštva, katerim pripisujejo krivdo za tragedijo, so se z udeležbo pri spravi pobožnosti v liverpoolski stolnici skušali vsaj simbolično oddolžiti bruseljski mrtvici. Pobožnost je bila na pobudo katoliškega nadškofa Dereka Worlocka, prisotnih pa je bilo 2.000 oseb. Skupaj z njimi so bili tudi igralci Liverpoola.

Koroški mednarodni pisateljski pogovori o literaturi in človeški vzajemnosti

V koroških gorah nad Beljakom, v lepi vasi Breze-Fresach, so se maja letos že štirinajstič zbrali pisatelji iz številnih evropskih dežel in iz ZDA. Prišli so zastopniki Avstrije, ZR Nemčije, Švice, Italije (nemški pisatelji z Južnega Tirolskega), Francije, Luksemburga in ZDA, posebej mnogo pa so bili navzoči tudi avtorji iz vzhodnih dežel Madžarske, Češkoslovaške, Poljske in Nemške DR.

Jugoslavijo so zastopali številni Slovenci in sicer: France Filipič, Jaro Dolar, Bogdan Pogačnik, Gitica Jakopin in Anja Uršič, medtem ko je prišel tudi koroški slovenski avtor Valentin Polanšek in so bili navzoči na Dunaju živeča Milena Merlak in Lev Detela ter celovški prevajalec slovenske literature Peter Kersche.

Mednarodno pisateljsko srečanje v Brezah, ki ga vsako leto ob prazniku Kristusovega vnebohoda prireja koroška pisateljska zveza, je še posebej koristno za narode in kulturne kroge, ki živijo na zgodovinsko izredno občutljivem ozemlju med Alpami in Jadranom. V svojih letošnjih diskusijskih izvajanjih je slovenski publicist Bogdan Pogačnik na učinkovit način spet enkrat podčrtal informativni in povezovalni pomen takih srečanj, ki bi morala voditi k boljšemu poznavanju sosedskega naroda, njegovih duhovnih prizadevanj, njegove kulture in njegovih zgodovinskih utemeljenih značilnosti.

Zal niso na srečanju dovolj primerno zastopani pisatelji iz italijanske Furlanije-Juljske krajine. Baje je zadevna ovira tudi jezik, zakaj sporazumevalni »esperanto« srečanja v Brezah je nemščina, ki jo baje, po izjavah enega koroških privediteljev, v Italiji ne obvlada veliko zlasti mlajših razumnikov. Naj le pristavim, da so se iz Italije v prejšnjih letih tu in tam srečanja v Brezah udeležile tudi vidne osebnosti kulturnega življenja, npr. Claudio Magris iz Trsta, a tudi slovenski pisatelj Boris Pahor.

Letošnje srečanje bi tematsko lahko razdelili v tri večje sklope. V prvem sklopu so Švicar Heinz Stalder, Willy Riemer iz ZDA in mladi nemško pišeči koroški avtor Winfried Gindl na kritičen način osvetlili nemoč pisateljskih prizadevanj sredi vedno bolj tehniziranih, oziroma avtomatiziranih, a tudi ideologiziranih mehanizmov.

V drugem tematskem krogu je Eberhard Horst iz ZR Nemčije na utemeljen način poročal o umetniških biografijah velikih zgodovinskih osebnosti človeštva. Menil je, da jih je v sodobnem času potrebno opisati na kritičen način, z upoštevanjem dobrih in slabih strani človeškega značaja, brez olepševalnega ponarejanja dejstev in dogodkov. Šele tako pridobimo literarne biografije tisto vrednost, ki bi jo lahko imenovali življenjska avtentičnost. Napisane pa morajo biti tudi na stilistično dovršen način, da jih lahko upoštevamo kot literarno uspeša dela. Eberhard Horst je na nemškem prostoru zaslovel kot avtor vidno upoštevanih biografij o Juliju Cezarju, cesarju Konstantinu Velikem in nemškem cesarju Friedrichu Staufferju.

V tretjem tematskem sklopu, ki je nagovoril tudi navzoča slovenska prevajalca Franceta Filipiča in Jara Dolarja, sta avstrijska pisateljica Jeannie Ebner in Madžar György Timar govorila o prevajanju »kot ekonomsko in literarno gledano nemogočem poklicu«. György Timar je človeka-prevajalca v zanimivem referatu soočil s programiranim prevajalskim com-

puterjem. Ta sicer »zna« prevajati. Vendar so njegovi prevodi, literarno gledano, zanič, ker ne zna pravilno izbirati med različnimi, le na videz istopomenskimi izrazi, s katerimi človek na svoji način nakazuje tudi svoja čustvena razpoloženja, življenjske navade in zgodovinske tradicije, ki niso pri vseh narodih identične, temveč so razgibano različne, v skladu z narodnim razvojem in njegovimi značilnostmi.

V živahnih diskusijah in v številnih osebnih razgovorih se je tudi tokrat v Brezah, tej starodavni koroški vasi s katoliškim in protestantskim prebivalstvom, ki se je v hribih naselilo v času avstrijske protireformacije (v vasi sta cerkvi obeh veroizpovedi in izredno zanimiv muzej starega protestantskega tiska tudi s slovenskimi dokumenti; v Brezah so svoje dni našli celo izvod Dalmatinove slovenske Biblije), spet uresničilo tisto, kar je vidna značilnost tega pisateljskega srečanja. Nad 60 avtorjev iz zahodnih in vzhodnih držav je kljub razlikam našlo pot k jeziku humanističnega sporazumevanja in mednarodne vzajemnosti.

Bodo politiki vseh barv slednjič znali zakopati bojno sekuro in prisluhniti tistemu, kar je edina možnost, da človek človeka vredno preživi: upoštevanju človeških različnosti v okvirih človečanske solidarnosti!!

Lev Detela

»Amnesty International« obsoja jugoslovanski režim

Organizacija za osvoboditev političnih jetnikov je te dni objavila, da je bilo v času od 1980 do 1983 obsojenih v Jugoslaviji na zaporne kazni od šest mesecev do šestih let 2.208 oseb (540 povprečno na leto), ker so vršile »sovražno propagando«. Eni so bili obsojeni zaradi osebnih izjav ali pism, ki so jih poslali, drugi ker so dali kritične izjave proti režimu tujim časnikarjem, spet drugi, ker so prinesli v državo tuje časnike ali se v tujini sestali s političnimi emigranti. Največ režimskih oporečnikov, ki so zaprti, je Hrvatov, Srbov in Albancev s Kosova.

»Amnesty International« je v zvezi z vsem tem pozvala jugoslovansko vlado, naj ne uporablja zakonov, ki omejujejo svobodo izražanja in dovoljujejo aretacijo oseb zaradi njih političnih dejavnosti, kakor tudi zaradi njih izjav ali zasebnih pism.

Prilagoditev in odpor

10. aprila 1938 — nekaj dni po zasedbi Avstrije s strani nacistične Nemčije — se je izvršilo v Avstriji ljudsko glasovanje, v katerem je kar 99,73 % ostoikov prebivalcev odobrilo že izvedeno priključitev k nemški državi. Do jeseni 1938 sta med avstrijskimi škofi glede odnosa do nacional-socializma obstajala dva tabora. Skupina okrog dunajskega kardinala Innitzerja se je bila pripravljena pogajati z nacisti, saizburški nadškof Waitz, graški škof Pawlikowski ter škof Gföllner iz Linza pa so nacizem od vsega začetka odklanjali. Ko je 8. oktobra 1938 nahujskana množica mladih opustošila nadškofijsko palačo na Dunaju in vzklikala: »Naj pogine pes Innitzer, na vislice z njim!«, so avstrijski škofje prekinili vse stike z novo oblastjo. Od leta 1938 do 1945 je šlo skozi zap re

Iz Slovenije

Letopis Cerkve na Slovenskem 1985

Letopis, ki je pravkar izšel, prikazuje stanje na dan 1. januarja 1985. Pri posameznih poglavjih, odlomkih ali delih opozarja, kje najdemo dopolnjujoče podatke v obeh prejšnjih letopisih (1971 in 1978). Letopis ima 592 strani in nudi marsikaj novega.

Na začetku letopisa je nekaj podatkov »vesoljne Cerkve«: osebni podatki svetega očeta, diplomatski predstavnštvi Jugoslavije in Vatikana z osebami in pregled osrednjih ustanov katoliške Cerkve v Jugoslaviji, naslovi vseh ordinarijov in tabele s številom prebivalcev in katoličanov po jugoslovanskih škofijah in sodelovanje slovenskih oseb v jugoslovanski škofovski konferenci. V poglavju Cerkve v Sloveniji dobimo nov prikaz periodičnega verskega tiska v Sloveniji in odlomek o »drugih verskih skupnostih v Sloveniji«.

Za podatki po škofijah, redovnikih in redovnicah v Sloveniji (in drugje) je poglavje o slovenskem zamejstvu. Objavljeni so osebni podatki slovenskih škofijskih in redovnih duhovnikov s službami in naslovi, pa tudi podatki slovenskih redovnic s hišami, kjer delujejo. Novo je tokrat »izseljenstvo«, ki prikazuje slovenske duhovnike zunaj Slovenije po vsem svetu.

Tabele s starostno strukturo duhovnikov in drugih, zlasti še redovnic, nas želijo v Letu policije opozoriti, kakšen je dejanski položaj, če upoštevamo večdesetletni položaj.

Cena vezanemu izvodu je 2200 din, nevezan pa stane 1800 din. Morebitna naročila sprejema v Gorici Katoliška knjigarna

OD TEDNA DO TEDNA

■ Novi britanski veleposlanik v Vatikanu David Neil Lane je opravil predstavitveni obisk pri papežu in mu predložil poverilne listine. V svojem nagovoru je izrekel sv. očetu priznanje za njegovo prizadevanje, da preneha nasilje v Sev. Irski, ki je del Vel. Britanije. Janez Pavel II. je v odgovoru dejal, da je terorizem nesprejemljiva oblika za reševanje obstoječih težav. Toda tudi resničnega in trajnega miru ni moč doseči brez spoštovanja človekove osebe. Namig je bil jasen: na Sev. Irskem protestanti do sedaj niso hoteli nič slišati, da bi katoličani uživali iste državljsanske pravice kot jih imajo oni sami.

■ Preteklo nedeljo je sv. oče v baziliki sv. Petra birmal kar 348 oseb. Največ jih je bilo iz Rima, bili so pa tudi iz Latinske Amerike, ZDA, Afrike in Filipinov. Najmlajši je imel 10 let, najstarejši, doma iz Barija, pa 46. V nagovoru je dejal, da pomeni ta zakrament skupaj s krstom osnovo krščanskega poklica, od tu pa vodi pot do sv. Evharistije, ki je polnost združenja s Kristusom.

■ V Banja Luki so maturanti kovinarske in medicinske šole v hotelu, kjer so priredili ples, povzročili za 700.000 dinarjev (šest milijonov lir škode). Kakih 15 profesorjev je nemočnih prisostvovalo temu divjanju. Zdi se, da je to v Banja Luki že nekaj vsakdanjega. Svoječas so dijaki gimnazije razdeljali svoje razrede, dijaki elektrotehnične šole pa napadli svojega profesorja. Divjanje na ekskurzijah pa je že skoraj obvezno. Ta napadalnost banjaluskega dijaštva ima več vzrokov: domača vzgoja je odpovedala, v šoli tudi, mladina preživlja svoj prosti čas na ulicah in v kavarnah, izgledov za kasnejšo zaposlitev skoro ni. Poleg tega je za profesorje obvezno, da 90 % dijakov enostavno mora uspešno končati razred.

724 avstrijskih duhovnikov. Sedem od njih jih je v ječi umrlo, 110 pa jih je bilo poslanih v koncentracijska taborišča; od njih jih je tam umrlo 90. Na smrt je bilo obsojenih 15 duhovnikov. Največ zaprtih je bilo iz škofij Salzburg, Linz in Graz (kjer so bili najbolj pogumni škofje).

Na slovenskem Koroškem je nacizem poslal v ječe, kazenska taborišča in pregnanstvo 53 dušnih pastirjev. Šest od njih je umrlo v tujini. Večina teh duhovnikov je bila aretirana na cvetno nedeljo 1941 (6. aprila), na dan napada na Jugoslavijo, ko so popoldne s svojimi verniki v cerkvi molili križev pot. V neizbrisnem spominu bosta ostala tudi 14. in 15. april 1942, ko je bilo s Koroške izgnanih 247 slovenskih družin. Božja volja pa je bila, da so nacizem preživele in se vrnile.

Nemško časopisje o Slovencih

Pretekli teden se je mudil v Beogradu in Ljubljani na uradnem obisku zahodnonemški zvezni kancler Helmut Kohl. Zahodnonemški tisk, televizija in radio so ga ves čas spremljali z veliko pozornostjo. V četrtek 6. junija zvečer so nemški televizijski gledalci lahko videli lepe posnetke okrog ljubljanskega Tromostovja, slovesno kosilo na Bledu, pogovor med Kohlom in Popitom in sprejem pri ljubljanskem nadškofu Suštarju. Kohl se je na praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi — v Jugoslaviji se praznuje v četrtek — udeležil tudi nadškofove slovesne maše v ljubljanski stolnici.

O Sloveniji in Slovencih je ob Kohlovm obisku izšlo v zahodnonemškem časopisju tudi več člankov kot: »Slovenija: samozavestna in gospodarsko spredaja«. »Da so se Slovenci uspešno izognili asimilaciji po svojih močnih sosedih, meji že na čudež...«. »Slovenci - deset odstotkov jugoslovanskega prebivalstva ustvarjajo 20 % narodnega dohodka in 30 % izvoza na konvertibilna področja...«. »Slovenci imajo najdaljšo življenjsko dobo, najnižjo umrljivost dojenčkov in najmanj nepismenih (0,9 % v primerjavi z 9,5 %, ki je jugoslovansko povprečje)«.

Letno srečanje evropskih škofovskih konferenc

Bilo je od 30. maja do 2. junija v Domu duhovnih vaj v kraju Lányfal blizu Bulimpešte na Madžarskem. Srečanje je sklical predsednik Sveta evropskih škofovskih konferenc kardinal Basil Hume iz Londona. Predstavniki so prišli iz naslednjih držav: Avstrije, Belgije, Francije, Vzh. in Zah. Nemčije, Anglije, Jugoslavije, Malte, Poljske, Portugalske, Španije, Švice in Madžarske.

Udeleženci so si najprej izmenjali podatke o najbolj značilnih pastoralnih vprašanjih v vsaki deželi. Potem so pa razpravljali o vprašanjih, ki zanimajo vse škofovske konference. Govorili so izredni škofovski sinodi, ki jo je papež sklical ob 20. obletnici zaključka zadnjega koncila, nadalje o simpoziju evropskih škofov, ki bo v Rimu letos od 7. do 11. oktobra. Tajnike je obiskal tudi madžarski kardinal Laszlo Lekai, ki je posredoval zanimive podatke o življenju Cerkve na Madžarskem.

Srečanje med kard. Kuharičem in patriarhom Germanom

V Karlovcu so pravoslavni verniki slavili 200-letnico župnije. Slovesnosti se je udeležil tudi srbski patriarh German in več drugih pravoslavni škofov. V soboto 25. maja pa je ob tej slovesnosti prišlo tudi do srečanja med kardinalom Kuharičem in patriarhom Germanom, vedno v Karlovcu.

Pozdravni govor je imel krajevni škof Simeon Zloković, ki ga je sklenil s pozivom: »Če želimo zblizati naši Cerkvi in naše vernike, potem storimo vse, kar moremo, da utrjujemo vernike v Kristusovi ljubezni.«

Z daljšim govorom je kardinal Kuharič pozdravil patriarha Germana in predlagal dialog med katoliško in srbsko pravoslavno Cerkvijo. Patriarh se je kratko zahvalil: »Naj Gospod sprejme vaše besede kot besede molitve in naj bo v življenju in v stvarnosti med nami tako.«

Tudi rdeči fašizem se je omadeževal s krvjo

V času zadnje svetovne vojne je izgubilo v Italiji življenj 730 duhovnikov. Največ, 326, jih je bilo umorjenih v obdobju 1944-1946. Velika večina je bila žrtev komunistov stalinističnega kova. Samo v deželi Emiliji-Romagni so jih pobili 122. Prav je, da se ob 40-letnici osvoboditve tudi to pove.

En žalosten dogodek — objavlja ga dnevnik L'Avvenire — še posebej zasluži, da ga omenimo. Zgodilo se je to 10. aprila 1945, torej malo pred zaključkom vojne v župniji San Valentino v Reggio Emilia.

Petnajstleten semeniščnik Rolando Rivi, v talarju seveda, se je mudil na velikonočnih počitnicah na domu svojega očeta, ki je bil kmet. Mladenič se tistega jutra, s knjigami pod pazduho, usmeri v bližnji gozdič, da bi se pripravil na predstoječe izpite.

Tedaj pride mimo skupina komunističnih partizanov. Ob pogledu na črni talar kar pobesni. »Glejte ga, bodoči črni pajek. Končajmo z njim!«, je slišati sovražne glasove. Ukažejo mu, naj sleče duhovniško obleko in jim sledi. Sam si je moral skopati grob. Nato ga porinejo vanj in ustrelijo. »En črni pajek manj«, s temi besedami končajmo svoje nizkoto dejanje.

Dokumentirano poročilo o tem umoru hrani škofijski arhiv v Reggio Emilia. In taki ljudje naj bi bili osvoboditelji?

Kaznovana zaradi nedeljske maše

Madžarska bogoslovca Atila Puska in Jozsef Binski sta bila obsojena na pet dni samice, ker sta obiskala nedeljsko mašo. Takšno kazen jima je odmeril komandant kasarne, v kateri služita vojaški rok. Na Madžarskem je namreč vojakom v času služenja 18-mesečnega vojaškega roka prepovedano obiskovati cerkve. Bogoslovcem sicer včasih pogledajo skozi prste, čeprav so ravno ti izpostavljeni najrazličnejšim neprijetnostim. Zal pa se škofje premalo zavzemajo za smešne bogoslovce, poroča »Kathpress«.

Filipinski kardinal o sedanjih Kitajski

Filipinski kardinal Jaime Sin je konec lanskega leta bil tudi na Kitajskem in tam obiskal razne civilne in verske osebnosti. Iz Filipinov so tja poslali veliko verskih knjig, zlasti pekinškemu semenišču, kjer je 70 bogoslovcev. Kardinal meni, da bo kmalu prišlo tudi do normalnih odnosov med Kitajsko in Apostolskim sedežem ter da bo papež obiskal tudi Kitajsko.

Slovenci po svetu

Srebrni jubilej slovenske župnije v Stuttgartu

Slovenci na Württemberskem praznujejo letos 25-letnico ustanovitve svoje župnije. Z julijem 1960 je bil nastavljen dr. Franc Felc za župnika slovenskih vernikov v škofiji Rottenburg-Stuttgart. V nedeljo 15. julija 1960 so se Slovenci iz okolice Stuttgarta prvokrat zbrali k slovenski maši v cerkvi sv. Alberta Velikega v Esslingenu. Domala vsi udeleženci te službe božje še danes živijo v okolici Stuttgarta in se tega prvega srečanja z veseljem spominjajo.

Verni Slovenci se torej že 25 let zbirajo na Württemberskem pod geslom »Bogu otroci - narodu sinovi - nikomur hlapci«. Vsebinska tega gesla zajame vse tisto, za kar so se borili naši predniki, odkar so posedli deželo pod Triglavom. Smatramo, da je življenje na tem geslu danes potrebnejše kot kdaj koli poprej, če hoče naš narod živeti.

Srebrni jubilej bodo naši rojaki proslavili nadvse slovesno ter ga povezali z birmo in prvim sv. obhajilom v nedeljo 25. junija. Slovesnost bo v cerkvi sv. Konrada v Stuttgartu. Birmovat bo prišel ljubljanski nadškof dr. Alojzij Suštar. Na predvečer pa bo Slovence obiskal krajevni škof dr. Georg Moser. Družine, ki imajo birmance, pevski zbor »Domači zvon«, kvintet slovenskih fantov iz Moersa ter mladinski ansambli bodo oba škofa pozdravili v župnijski dvorani.

Nova knjiga s presenetljivo vsebino

Za letošnjo veliko noč je na Dunaju izšla nova publikacija v okviru izdaj pod imenom »Glas Korotana«. Naslov nove publikacije je »Veneti — naši davni predniki?«

Tiste, ki so vajeni poslušati le nedokazano trditev, da so Slovenci prišli v današnje kraje v 6. stol. po Kr., bo ta naslov gotovo presenetil. Še bolj presenetljiva pa je vsebina knjige, ki s številnimi podatki in argumenti dokazuje, da smo Slovenci narod s starodavno zgodovinsko korenino, od vsega začetka sooblikovalci evropske kulture, namreč nasledniki praslavenskih Venetov, ki so bili nosilci znane kulture žarniških grobišč.

Čeprav tako gledanje na slovensko zgodovino ni popolnoma novo, saj je že nekaj domačih in tujih raziskovalcev ugotovilo povezanost med Veneti ali Vendi in Slovenci, bo omenjena razprava »Veneti — naši davni predniki?« brez dvoma zdrnila marsikatero duhove.

Tako lahko pričakujemo korak naprej pri raziskovanju do zdaj še v meglo zavitega začetka zgodovine slovenskega naroda. Pri tem se je treba ozirati na iskanje resnice brez kakršnih koli predsodkov. Resnica ni privilegij kakih strokovnjakov, temveč je dostopna vsakemu, ki jo zna iskati in uveljaviti.

Omenjena razprava, ki jo je napisal dr. Jožko Šavli, profesor na slovenskih srednjih šolah v Gorici, ima obširen predgovor p. Ivana Tomažiča, ki jo je izdal in jo tudi razpošilja (naslov: 1080 Wien, Albertgasse 48, Avstrija). Tu se knjiga dobi v katoliški knjigarni (Gorica, Travnik 25) in v Tržaški knjigarni (Trst, ul. S. Francisco, 20).

„Pogled v naš svet“

Predzadnjega maja je izšla v Gorici broširana knjiga z gornjim naslovom. Izdana je bila ob 40-letnici obnove slovenskih šol in ob petletnici bralne značke na Goriškem. V uvodnem sestavku »Brošuri na pot« je med drugim zapisano: »Ker smo bili nekateri učitelji mnenja, da v tisi z raznih praznov in kratkotrajno spremljajo otroke, smo soglasno sklenili, da vsi učenci od Brd do Krasa s svojimi sestavki prispevajo k poznavanju sedanosti in preteklosti svojega okolja in svojega življenja na šoli v priložnostni brošuri. Da bi bili ti prispevki čim bolj pristni in osebni, smo delo učencev vodili samo v navetli.«

Prikupno in pomensko bogato naslovno ilustracijo knjige je izdelal Valter Hlede, učenec 5. razreda osnovne šole »A. Gradnik« iz Steverjana. Lahko mu čestitamo.

Pred glavnim pesnilom, ki je v celoti delo učencev, nam zgodovinski oris razvoja slovenskih osnovnih šol na Goriškem po 8. septembru 1943 predstavi učiteljica Mariza Perat, avtorica dragocenih Goriških sprehodov. Kljub zgoščenosti je v sestavku nanizanih veliko zanimivosti in to še zlasti o šolah na podeželju pa tudi o večernih tečajih s slovenskim učnim jezikom. Ta sestavek je na kratko povzet tudi v italijanskem.

Sledi spis nepodpisanega avtorja o petletnici Bralne značke, ki se zaključuje z besedami predsednika Bralnih značk Jožeta Zupana: »Vsaka podelitev bralnih značk je zmaga dobre knjige; tiste knjige, ki pomeni vez z domovino, iz katere se učimo, kako je treba ljubiti domovino, kako si je treba prizadevati za pravičnejši svet. Dobra knjiga združuje narode v ljubezni do materinega jezika. Dobra knjiga ne ostane nikoli last zgolj ene same države ali naroda.«

Nekaj fotografskih posnetkov seznanja bralce s trenutki na dosedanjih priložnostih ob podeljevanju bralnih značk pri Kulturnem domu v Sovodnjah (1981), v Kulturnem domu v Gorici (1982), v Katoliškem domu v Gorici (1983) in v pre-

teklem letu v Kulturnem domu v Gorici.

Končno so pred nami strani, na katerih se nam odkrivajo misli in srca naših osnovnošolskih otrok na Goriškem.

Sole se predstavijo v temle vrstnem redu: Plešivo, Steverjan, Pevma, Podgora, goriški šoli O. Zupančiča in F. Bevka, dalje Štandrev, Rupa, Sovodnje, Vrh, Jamlje-Dol, Doberdob in Romjan, slednji v občini Ronke.

Vsebinski prispevek je pestra. Prek pripovedi svojih staršev in starih staršev ter ob lastnih raziskavah nam šolarji priključijo bližnjo in daljno preteklost in sežejo celo nekaj stoletij nazaj.

Na veliko straneh se nam odkriva svet naših šolarjev, kakršen je danes. Spoznamo vrsto njih resnega dela doma in v šoli, želje, načrte, priljubljene šolske predmete in najljubše zabave v prostem času. Pred nami zaživi kulturna podoba slovenske skupnosti na Goriškem. Drugod spet predstavijo šolarji sebe in svoje sodelce in to z besedo in risbo, kar daje knjigi še posebno mikavnost. Skoraj ni strani brez nekaj ilustracij. Vse so izdelali šolarji.

Odraslim in otrokom so všeč prazniki, ki segajo globoko v človekovo bit: bošič, novo leto, velika noč. Ob vseh so se oblikovale značilne navade, danes skoraj povsem last folklorne, v otrocih pa še vedno pristno doživljane. Nič čudnega, da jih v svoji knjigi z veseljem in podrobneje prikažejo.

Nekaj učencev se skuša celo v pesnikovanju.

Pravi užitek nudi knjiga onim, ki se ukvarjajo z grafologijo, saj so vsi prispevki učencev napisani lastnoročno, v tiskarni le preslikani in razmnoženi.

Knjiga »Pogled v naš svet« je zanimiv in dragocen dokument o najvažnejšem izseku našega življenja na Goriškem ter razveselivo pričevanje o skrbnem in prizadevnem delu vzgojiteljev in naših šolarjev. Obojim, šolarjem in učiteljem, iskrena hvala za nepričakovani in lepi dar.

Zora Saksida

goriške novice

Praznik sv. Rešnjega Telesa v Gorici

V Gorici kot drugod povsod po Italiji v nedeljo 9. junija ni bilo procesije sv. Rešnjega telesa zaradi referenduma. Pač pa so se verniki in duhovščina zbrali zvečer ob 19. uri v cerkvi Srca Jezusovega, kjer je g. nadškof somaševal z mestnimi župniki in drugimi duhovniki. Med mašo je bilo branje beril v obeh jezikih in prav tako tudi petje. Nadškof je nagovoril vernike tudi v slovensčini. Udeležba pri maši je bila zadovoljiva.

Vendar se vprašujemo, ali se ni Italijanska škofovska konferenca prenatila, ko je kratko malo odpovedala procesije po celi državi zaradi ljudskega glasovanja. Civilne oblasti tega niso storile: povsod so se redno vršile nogometne tekme in druge športne manifestacije, povsod so bile šagre na prostem, v Gorici je občinska uprava slovesno sprejela goste iz Celovca in od železniške postaje se je razvil dolg spred po mestnih ulicah. Zakaj bi samo telovske procesije utegnile motiti javni red? Tega ne razumemo.

Sovodnje

Izvolitev župana in odbornikov. V ponedeljek 4. junija se je sestel novoizvoljeni občinski svet, da iz svoje srede izvoli novega župana in odbornike. Sejo je odprl Vid Primožič kot svetovalec, ki je prejel na zadnjih občinskih volitvah največ preloženih glasov. Primožič je bil nato tudi ponovno izvoljen za župana z 11 glasovi, enega pa je prejel Vlado Klemše. Svetovalci SSK so oddali bele glasovnice.

Po izvolitvi je župan podal kratko poročilo o delovanju občinske uprave, ki ji je načeloval v zadnji mandatni dobi. Med drugim je dejal, da je prišlo v občini do precejšnjega razvoja zlasti na področju takoj. družbenih storitev. Telovadnica, uvedba oskrbe za ostarele občane, uvajanje in uveljavljanje slovensčine v praksi in javnem življenju so nekateri takih storitev. Kar se tiče novega upravnega obdobja je župan zatrdil, da bo uprava skrbela predvsem za krepitev gospodarske dejavnosti naših ljudi in se prizadevala za še večjo prisotnost občine v kulturnih dejavnostih, v športu, v problematiki socialnega varstva, ohranitve okolja itd.

Smrt v Zavodu sv. Družine

V ponedeljek 3. junija se je v Zavodu sv. Družine v Gorici poslovila in se večno združila s Kristusom s. Marija Celina Petrič po 58 letih zvestega, vselega in tihega dela, molitve in žrtve.

Mama Marija in oče Angel sta jo veselo sprejela iz božjih rok 9. novembra 1908 v beneški vasi Čenebola nad Fojdo. V toplini verne družine je doraščala ter v cvetu mladosti pri 16 letih stopila po navsetu domačega župnika Jožefa Šimica v kongregacijo šolskih sester sv. Frančiška v Tomaju.

Leta 1927 je sprejela redovno obleko, naslednje leto pa položila na božji oltar redovne zaobljube čistosti, uboštva in pokorščine. Tako je z vso pripravljenostjo duše in srca nastopila pod redovnega služenja, stremeč po popolni ljubezni do Boga in bližnjega v službi Cerkve. Udeleževala se je na raznih področjih, kot izvedena vezilka in zelo spretna v ročnih delih pa je bila dodeljena vezilnici cerkvenih paramentov in vodstvu notranjih gojenk v internatu v Tomaju.

V usodnem letu 1947, ko so bile sestre prisiljene zapustiti Tomaj, je s. Celina še nekaj časa ostala s skupino starejših sester, dokler ni bila skupaj z njimi primorana na begunski križev pot, katerega so jim v najhujši stiski lajšale sestre notredamke v Ilirski Bistrici. Ko so se razmere nekoliko pomirile, so mogle priti v zasilni novi provincialni dom v Trstu. Tu se je spet vrnila k mladini.

Med leti 1956-62 je živela v Grottaferrati pri Rimu kot generalna svetovalka in tamkajšnja hišna predstojnica. Zadnjih 23 let je pa skoro nepretrgano prebivala v službi krajevne Cerkve v Zabnicah kot organistka, voditeljica cerkvenega petja, veroučnega in pošolskega pouka. Tu jo je obiskala težka bolezen. Po šestmesečnem zdravljenju in vdano prenašanju trpljenja je do prinesla zadnjo žrtev: v tih junjski noči je v družbi sester mirno v Gospodu zaspala.

Msgr. F. Močniku, ki ji je bil med boleznijo v veliko duhovno tolažbo in je vodil pogrebno sv. mašo kakor tudi vsem duhovnikom in številnim udeležencem pogrebne slavnosti je najtopleje zahvaljujemo, vsem pa, ki so jo poznali, jo obenem toplo priporočamo v molitvah. - Sestre

Še o volitvah v Steverjanu

V prejšnjih dveh številkah Katoliškega glasa sta bila obravnavana moralni in politični vidiki izida občinskih volitev v Steverjanu 12. maja. Danes bi rad pojasnil nekaj o gospodarskem gledišču, ki je prav tako važno za našo občino.

Po potresu leta 1976 je SSK dosegla, da je bila Steverjanska občina vključena v potresno področje. Boj v deželni svetovi ni bil enostaven, vendar je SSK skupaj s svojimi zavezniki uspela. Takoj naj povem, da so takrat komunisti glasovali proti tej vključitvi. Od takrat so se velike vsote denarja začele stekati v blagajno števerjanske občine. Obnovljen je bil občinski sedež, dokončana osnovna šola s celodnevni poukom, obnovljen vodovod, razširjeno pokopališče, nabavljen drugi šolski avtobus. Veliko števerjanskih družin je prejelo podporo za obnovu prizadetih hiš, dve družini, ena v Ščednem, druga na Jazbinah, pa sta dobili celo novi hiši. Dva občinska uradnika sta bila skoro 8 let plačana iz potresnega fonda.

Leta 1975 je bil sklenjen Osimski sporazum, ki je predvideval med drugim pol milijarde lir za ureditev cestne povezave med jugoslovanskimi ter goriškimi Brdi in mestom Gorico. Polnih pet let je tekla borba na pokrajinski ravni med SSK in drugimi italijanskimi strankami, ker so le-te hotele dodeliti to vsoto sosednji furlanski vasi. SSK pa je dosegla, in to kot je sporazum predvideval, da je denar prišel v števerjansko občino. Denar je bil uporabljen za razširitev ovinkov in izgradnjo opornih zidov na Pušči in na Dvoru.

Pred petimi leti pa smo Steverjanci po dogovoru med SSK in strankami pokrajinske večine dobili predsedstvo Briške gorske skupnosti. To funkcijo je prevzel predsednik števerjanske SSK Hadrijan Corsi. Ta ustanova je finansirala razširitev mostu v Grojni, ureditev potoka Vrbačna, podelila podpore vinogradnikom in že namenila 700 milijonov lir za gradnjo kmečkega vodovoda v Steverjanu. V teku so še dekret za razna druga dela.

Za vse navedeno je bilo porabljenih okrog 4 milijarde lir. Kot plačilo za vse te napore pa so ljudje SSK na zadnjih občinskih volitvah dali namesto zahvale nezasluzeno klobuto. Brez dvoma je bila storjena velika napaka.

Stevevan je tako zgubil velikega zagovornika svojih interesov, tj. Slovensko skupnost. Vprašanje je, ali bo z novo levičarsko upravo uspel napredovati kot doslej. V taki meri prav gotovo ne. - In

tržaške novice

Iz dejavnosti tržaške Duhovske zveze

Duhovska zveza pripravlja drugi letošnji strežniški shod, mašo zadušnico za naše žrtve zadnje vojne in duhovne vaje za žene in starejša dekleta.

Strežniški shod bo na Repentabru v petek 21. junija, na god sv. Alojzija Gonzage, zavetnika mladine.

Maša zadušnica bo v Rižarni v nedeljo 23. junija popoldne.

Duhovne vaje za žene in starejša dekleta bodo v Domu duhovnih vaj »Le Beatitudini« nad Trstom od ponedeljka 2. do srede 4. septembra.

Sklad Mitja Čuk priredi v soboto 15. junija ob 20. uri v telovadnici v REPNU

KONCERT

slovenskih ljudskih in umetnih pesmi. Sodelujeta dekliski pevski zbor Glasbene šole iz Trebnjega in tamburaški orkester OS s prilagojenim programom iz Novega mesta »Dragotin Kette«. Vljudno vabljeni!

Porazdelitev finančnih prispevkov krajevnim skupnostim

Pred meseci je tudi Katoliški glas pisal o prvotnem predlogu Kraške gorske skupnosti glede porazdelitve izrednega deželne prispevka ene milijarde lir raznim krajevnim skupnostim, ki so jih prizadele razlastitve v zvezi s hitro cesto in drugimi podobnimi javnimi deli. S predlogom so bili nezadovoljni Križani in pa prebivalci Kolonkova, ker naj bi bil zadnji prispevek dodeljen izključno društvu iz Rovt.

Po odločnitvi posegih prizadetih prebivalcev in njihovih organizacij in razgovorih s predsednikom Kraške gorske skupnosti se je omenjeni prvotni predlog popravil tako, da se športni skupini Križani in pa prebivalci Kolonkova, ker naj bi bil zadnji prispevek dodeljen izključno društvu iz Rovt.

Ta popravljeni predlog o porazdelitvi finančnih prispevkov je glavna skupščina Kraške gorske skupnosti odobrila na seji 4. junija. Podprli so ga tudi predstavniki SSK, ker je bila sprejeta njihova zahteva po dodelitvi prispevka obema delujočima društvoma na Kolonkovo.

Prispevke bodo prejele še devinsko-nabrežinska občina, dolinska občina, Gospodarska zadruga na Kontovelu, Zadruga Lonjer-Katinara, vas Bani, tržaška občina ter občina Zgonik, specifično za potrebe posameznih krajev.

40 let »Primorskega dnevnika«

V prvi polovici maja so z akademijo v Kult. domu v Trstu in Gorici proslavili 40-letnico izhajanja »Primorskega dnevnika«. Ta slovenski dnevnik je namreč začel izhajati v Trstu kmalu potem, ko so jugoslovanske čete vkorakale v Trst in je Narodni osvobodilni odbor prevzel civilno oblast. V resnici ja pa ta dnevnik izhajal

že prej pod imenom Partizanski dnevnik; tiskali so ga nekje pri Vojskem. Bil je glasilo Osvobodilne fronte za Primorsko, sedaj je pa glasilo Slovenske kulturno gospodarske zveze; izdaja ga Založništvo tržaškega tiska.

»Primorski dnevnik« ni bil nikoli glasilo vseh Slovencev v Italiji, ker se demokratični Slovenci ne moremo ujemati z njegovo politiko vključevanja v italijanske politične stranke in ker ne moremo sprejemati njegove marksistične ideološke orientiranosti. Vsled tega smo si katoliški Slovenci omissili in ustanovili v Gorici svoje glasilo, ki smo mu dali naziv »Slovenski Primorec«. Začel je izhajati kot tednik konec avgusta 1945. Tudi katoliški Slovenci bomo torej obhajali 40-letnico svoje prvega povojnega glasila. Tega se bomo spomnili v prihodnjem oktobru.

Kakor v Gorici so si tudi v Trstu ustanovili lastno katoliško glasilo »Teden«, ki je pa izhajal le kake dve leti. Ko so v Trstu ukiniti »Teden«, smo se Goričani in Tržičani zedinili, da izdajamo skupno glasilo z naslovom »Katoliški glas« od januarja 1949. Kako leto zatem je v Trstu začel izhajati še en slovenski tednik in sicer »Novi list«. Ustanovil ga je dr. Engelbert Besednjak kot glasilo krščanskih socialistov. Tudi ta tednik še vedno izhaja.

Iz Jugoslavije

Jugoslovansko romanje v Rim

V zvezi s proslavami, ki jih pripravljajo v Rimu za letošnji oktober, je jugoslovanska škofovska konferenca podprla papežev željo, naj se tudi jugoslovanski romarji pridružijo evropskemu romanju. V organizaciji odbora Apostolskega sedetava za proslavo sv. Cirila in Metoda, so zavetnikov Evrope, bo od 8. do 11. oktobra v Rimu znanstveni kongres o krščanstvu med Slovani. Hkrati bo takrat v Rimu tudi razstava najstarejše slovenske pisemenosti. Dediči hrvaških glagoljšev imajo namen ob grob sv. Cirila v baziliki sv. Klementa postaviti spominsko ploščo, kakršne so že prej postavili Slovaki, Madžinci in Bolgari.

Slovenski škofje so sprejeli odločitev, da bodo tudi slovenski verniki v dneh okrog 13. oktobra romali v Rim v okviru skupnih proslav 1100-letnice smrti sv. Metoda. Romanje bodo vodili škofje.

Za eno leto ne sme v Jugoslavijo

Francoski teolog p. René Laurentine, ki se že dalj časa intenzivno bavi z dogodki v Medjugorju in jih pozitivno ocerjuje, je na svoji koži doživel trdoto sedanjega režima v Jugoslaviji, ki se je že ponovno žalostno proslavil s svojim nedemokratskim ravnanjem in pokazal prezir do osnovnih svoboščin.

Lani 29. decembra so jugoslovanski miličniki ustavili avtomobil, v katerem je p. Laurentine potoval s svojim spremljevalcem. Ker so našli v vozilu tri knjige in pet brošur, ki so bile tiskane v inozemstvu, je moral plačati francoski teolog 7.000 dinarjev globe, takoj zapustiti Jugoslavijo, za dobo enega leta pa mu je bilo tudi prepovedano vrniti se v državo.

Šolske sestre na Primorskem

Kongregacija šolskih sester sv. Frančiška je bila ustanovljena na pobudo škofa A. M. Slomška predvsem za pouk in vzgojo mladine ter skrb za bolne in ostarele. Začetek delovanja je bil v Mariboru. Kmalu so sestre poklicali na Primorsko in prvo njihovo središče je bil Tomaj. Od leta 1947 imajo svoj provincialni dom v Trstu, ul. Doce 34.

Redovna ustanova šolskih sester skuša po zgledu sv. Frančiška služiti Kristusu in Cerkvi v duhu skromnosti, nenavezanosti na zemeljske dobrine, v posvečeni čistosti in v vdanosti Cerkvi. Vse njihovo življenje je za Kristusa in za tiste, ki trpijo in potrebujejo naše pomoči in vzgoje.

Delovanje v provincialnem domu v Trstu, kjer živi 18 sester, obstoji v glavnem v vzgoji mladine. Odzvale so se tudi prošnjam krajevne Cerkve in sprejele poučevanje verouka na nekaterih osnovnih slovenskih šolah, na srednjih in vzgojiteljskih. V tržaški hiši je tudi oddelek za ostarele osebe, ki jih sestre v vsem oskrbujejo. Sestre bolničarke nudijo pomoč v

domači ambulanti zunanjim osebam in gredo ob težjih primerih, če je treba dnevno, tudi na domove.

Isti delokrog zadeva tudi šolske sestre v Gorici, ul. Don Bosco 66 (16 sester). Na postojanki v Borštu (4 sestre) in v Steverjanu (3 sestre) vodijo otroški vrtec. V Zabnicah (4 sestre), v Dolini (4 sestre) in Ricmanjih (3 sestre) oskrbujejo cerkev in vodijo petje.

V Aleksandriji v Egiptu (10 sester) kar lepo napreduje vzgoja redovnega naraščaja tamkajšnjih deklet; vodijo pa sestre tudi zavetišče za starejše gospe. V Kairu (5 sester) imajo zavod za študentke raznih narodnosti.

Gotovo je, da ljudje sestre vsepovsod potrebujejo. A pri tem vsi čutimo, da je dela veliko, delavcev pa malo. Krizo poklicev zelo občutimo zlasti na Primorskem.

Pomagajte prositi Gospodá žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev, da bodo tudi šolske sestre mogle še naprej vršiti svoj apostolat. - Solska sestra

Šport

Prvenstvo v miniodbojki

Dokaz, da je odbojka priljubljena tudi osnovnošolskim otrokom, je bilo športno tekmovanje, na katerem se je 13 moštev z Goriškega pomerilo med sabo za naslov pokrajinskega prvaka v miniodbojki (mini-volleyu).

Ekipe so bile razdeljene v skupini A in B. V skupini A je nastopala prvič tudi Olympia, ki se je odlično odrezala, kljub temu, da je začela s treningi šele pred kratkim.

Naši so se najprej spoprijeli z moštvom iz Moše in gladko zmagali 2:0. Z istim izidom so premagali še ekipe iz Sovodenj, iz Steverjana (Briški grič) in »Sočo«. V odločilnem spopadu z ekipo »Val« pa so naši, potem ko so vodili v prvem setu z 12:7 in v drugem setu 10:0, nepričakovano popustili in prepustili zmago ekipi iz Standreža, ki je imela v svojih vrstah igralce, ki so že nastopili na podobnih tekmovanjih.

Razveseljivo pa je, da je v tem prvenstvu sodelovalo veliko slovenskih ekip, kar potrjuje, da doživlja ta priljubljeni šport med Slovenci na Goriškem velik razmah. Še posebej je zato nujna izgradnja nove telovadnice pri Katoliškem domu, da se bo v tem športnem centru lahko zbirala slovenska mladina, ki bo gojila tako telesne kot duhovno-narodnostne vrline.

Nastopili so miniodbojkarji: Damjan Dornik, Dimitrij Brajnik, Miloš Cotar, Simon Košič, Marko Lutman, Janez Terpin, Andrej Simčič. (C. M.)

PRISPEVAJ VELIKODUŠNO ZA NOVO SLOVENSKO TELOVADNICO V GORICI! S TEM BOŠ PRIPOMOGEL, DA BO NAŠ MLADI ROD OSTAL SLOVENSKI.

Odprtje nove ceste v Goriška Brda

V soboto 15. junija bodo svečano predali namenu novo cesto iz Nove Gorice po pobočju Sabotina v Goriška Brda, ki so jo zgradili po določilih Osimskega sporazuma.

Celotna cesta je dolga 7.764 metrov, od katerih poteka 1.594 m po italijanskem ozemlju. Graditi so jo začeli leta 1980, most čez Sočo pri Solkanu pa junija 1983. Dolg je 238 m in je največji most v loku v Sloveniji. Velik prispevek so dali s svojim delom tudi vojaki jugoslovanske armade.

Po novi cesti bodo smeli voziti tako jugoslovanski kot tuji državljani, ki so trenutno v Jugoslaviji. Hitrost bo omejena na 40 km, osni pritisk na 10 ton. Promet bodo nadzorovali jugoslovanski organi, vendar bodo na italijanskem odseku ceste za kazniva dejanja veljali italijanski zakoni. Vojaki bodo smeli cesto uporabljati le posamič in neoboroženi.

Prodaj Svetlo pismo. Monumentalno izdajo v četvercu (29x32 cm) je izdala Mohorjeva družba v Celovcu. Staro zavezo je priredil in komentiral dr. Francišek Lampe leta 1894, Novo zavezo pa dr. Janez Ev. Krek leta 1903. Skupno 2384 strani v štirih vezanih knjigah z več kot 700 originalnimi ilustracijami. Mojsrsko delo slovenske nabožne literature. Za informacije na tel. (040) 410547.

Udeležencem potovanja na Madžarsko in v Avstrijo

Vse, ki tega še niso storili, prosimo, da do sobote 22. junija prinesejo svoj potni list z dvema fotografijama in 18.000 lir za madžarsko vizo na upravo našega lista. Jugoslovanski državljani vize ne potrebujejo. Kdor bo ta rok zamudil, si bo moral vizo sam oskrbeti, če bo hotel potovati. Opozorjamo, da bo vsak svoj potni list dobil nazaj šele okrog 20. julija.

S 1. julijem tudi zapade rok za plačilo celotnega zneska, ki znaša 750.000 lir (in 18.000 lir za vizo).

Odhod je v petek 26. julija ob 6. uri s Travnika.

SZ Soča, pevski zbor Rupa-Peč in občina Sovodnje prirejajo

PRAZNIK V RUBIJSKEM GRADU

Petek 14. junija

19.00 odprtje razstave vin, tekmovanje v briškoli z bogatimi darovi in prosta zabava ob zvokih »Novega ansambla«.

Sobota 15. junija

18.00 moška odbojka Sovodnje - Škofja Loka, nastop čarodeja Romana in prosta zabava z ansamblom »Souvenir«.

Nedelja 16. junija

10.30 slikarsko tekmovanje »ex tempore« za osnovnošolske otroke na temo »Moja vas«, za srednješolsko mladino pa na »40-letnico osvoboditve«;

19.00 nastop dramske skupine iz Branika z enodejanko, nagrajevanje »ex tempore«, nato prosta zabava ob zvokih ansambla »Souvenir«.

Torek 18. in četrtek 20. junija

18.30 turnir v moški odbojki.

Praznik v Rubijskem gradu se bo nadaljeval v petek 21., v soboto 22., v nedeljo 23. in v ponedeljek 24. junija, ko bo 5. občinski praznik. Vse dni bo deloval dobro založen buffet s specialitetami na žaru in dobro domačo vinsko kapljico.

Seja ZSKP v Gorici

V ponedeljek 3. junija so se predstavniki društev, včlanjenih v Zvezo slov. katol. prosvete z novim predsednikom dr. Damjanom Paulinom zbrali na prvo sejo po občnem zboru. Glavna točka je bila izvolitev novega odbora. Poleg že omenjenega predsednika sestavljajo odbor še prof. Franka Zgavec (podpredsednik), dr. Marilka Koršič (tajnik), Franka Padovan (zapisnikar), Viktor Prašnik (blagajnik), Viktor Selva (gospodar), Branko Blažič (referent za stike z javnostjo).

Odborniki so nato pretehtali potek in vsebino občnega zbora. Sestavljen je bil nato začasen kolektor glavnih prireditev v prihodnji sezoni. Veliko je bilo novih idej in načrtov, zato smemo upati, da bo tudi prihodnja sezona Zveze bogata kot je bila pretekla.

SLOVENSKA DUHOVNJA V GORICI prireja v nedeljo 16. junija

6. DRUŽINSKI PRAZNIK

Ob 10. uri na Placuti sv. maša;
ob 16.30 v Katoliškem domu kulturni, športnozabavni in družabni program. Sodelujejo starši, mladinski zbor »Kekec«, glasbena šola, mladinska dramska skupina, slovenski goriški skavti, ritmična skupina, zbor nižje srednje šole »I. Trinko« in ansambel »Potepuh«.

Toplo vabljeni otroci, mladina, odrasli!

OBVESTILA

Učenci osnovnih šol »O. Zupančič« in »F. Bevk« v Gorici vabijo na zaključno šolsko prireditev pod naslovom »Nekoč in danes«, ki bo v petek 14. junija ob 20. uri v Kulturnem domu. Toplo vabljeni starši in prijatelji mladine.

Sklepna prireditev osnovne šole »Alojz Gradnik« v Steverjanu bo v petek 14. junija ob 14. uri. Toplo vabljeni starši in prijatelji mladine.

Ob 1100-letnici Metodove smrti in v okviru mednarodnega kulturnega soočenja o odločilnem izoblikovanju enotnosti Evrope bo prof. Jurij Eldarov, docent na papeški univerzi Seraphicum v Rimu predaval o genialnosti in kulturnem udejstvanju sv. Cirila in Metoda. Srečanje bo v petek 14. junija ob 18. uri v mali dvorani, Semeniška 7, Gorica. Pripravil ga je Zavod za družbeno in versko zgodovino - Gorica.

Za romanje v Lurd, ki ga prireja Unitalsi, se je vpisovanje pričelo s 1. junijem. Za slovensko skupino vpisuje do 31. julija dr. Fr. Močnik v Gorici. Lahko se prijavit tudi potom svojih dušnih pastirjev.

Po poteh sv. Karla Boromejskega. V sredo 26. junija bo ob 8. uri na Sacro Monte pri Varallu romarska maša za okoli 100 tržaških romarjev. Naslednji dan 27. junija obišče ista romarska skupina Sacro Monte pri Vareseju. Vabimo naše rojake, ki bivajo v teh krajih, povezanih s spominom na sv. Karla Boromejskega in redno berejo naš Katoliški glas, naj se nam po možnosti pridružijo. - F. S.

DAROVI

Za Katoliški glas: družina Gulli-Glavič v spomin na Viktorja Kante 20.000; N. N., Trst 15.000; Luigia Skočir, Milan 24.000; Natalija Vecchiet v spomin Janka Sluge 30.000 in v spomin s. Celine 30.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 50.000; J. V. 40.000; Marijina družba 40.000; F. P. 30.000; M. S. 20.000; F. M. 20.000 lir.

V počastitev spomina dr. Avgusta Sfiligoja: družina Evgena Černica, Sovodnje za Katoliški tisk 30.000 lir.

N. N., Gorica: za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Alojzijevišče in za lačne po svetu po 10.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Cassa di Risparmio di Gorizia 3.000.000; v hvaležen spomin na dr. Avgusta Sfiligoja so darovali Olga Troha 50.000, Maks Komac 15.000, Oskar in Silvija Prinčič 30.000 lir.

N. N., Gorica: v dobrodelne namene 100.000 lir.

Za zbor »M. Filej«: N. N., Gorica v spomin na Ninita Makuca 50.000 lir.

N. N., Gorica: za Alojzijevišče in za Zavod sv. Družine po 50.000 lir.

N. N., Podgora: za Alojzijevišče in za Sv. goro po 100.000 in za lačne po svetu 300.000 lir.

Za cerkev pri Subidi: Hema Sirk v spomin na dr. A. Sfiligoja, da bi bil njegov zgled požrtvovalnega dela za narod nam vsem v spodbudo 20.000 lir.

V spomin Ninita Makuc: Gabrijela za novo telovadnico, za Našo pot in za cerkev sv. Ivana v Gorici po 30.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Elizabeta Križmančič v spomin na Borisa Kralja 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Justina Daneu v spomin na svakinjo Miraldo Daneu-Larocchi 50.000; N. N. 50.000; N. N. 25.000; Ivanka Dolenc v spomin na moža Milana in na otroke 20.000; Livija Sosič ob maminem rojstnem dnevu 20.000; Caeter in Sivi ob krstu male Naile 20.000; Leopolda Vremec 15.000; Angela Sosič-Trento 15.000; Maria Cozzolino, USA 10.000; Morando-Leuc 10.000; Lidija Sosič 5.000; razni 3.000 lir.

Za cerkev na Banah: Marica Saffaro v spomin na Albino Malalan 20.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Angela Ferluga v spomin na Gabrijelo 10.000 lir.

Za cerkveni zbor »Sv. Jernej« - Opčine: žena in mama Ivanka v spomin na moža Milana Dolenca in otroke 20.000 lir.

Ob smrti Franje Kuželj vd. Theuerschuh: hčerke z družinami za repentaborsko cerkev 100.000 in za repentaborsko skavtsko družino 100.000; Marija Raunik za slovenske tržaške skavte 30.000 in družina Pavesi za repentaborsko cerkev 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: N. N. v spomin Ivanke Furlan 20.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. 100.000; N. N., Podgora 100.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 50.000; N. N., Opčine 50.000; N. N., Opčine 25.000; N. N., Opčine 10.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3, Trst: Gabrijela Copič 500.000; Marija Kenda 150.000; Dora Uršič 70.000; Marija Kenda 50.000; Ema Lavrenčič 30.000; Bojana Simčič 30.000; Gabrijela Skočir 26.000; Marija Benedetti 10.000 lir.

Za gobavce: N. N., Opčine 200.000 lir.

Za lačne po svetu: Marija Moselli v spomin pok. Pine Sedmak 10.000; N. N. 15.000 lir.

Za lačne otroke: teta Justina ob prvem obhajilu, ki ga je prejel Samo Kovač 10.000 lir.

Za šentjakobsko kulturno društvo v Trstu: N. N. 25.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Spored od 16. do 22. junija 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Naš kuža«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditvev.

Ponedeljek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 A. Boito: Mefistofeles (prolog, 1. dej. in 1. prizor 2. dej.). 11.30 Beleška. 12.00 Smer: slovenske gore. 13.20 Mladinski zbor sred. šole »S. Gregorčič« iz Doline. 14.10 Otroški kotichek: Ciciban, na dan, na plan! 15.00 Iz šolskega sveta. 16.00 Iz svetovnega pripovedništva. 17.10 Kogojevi dnevi 1984. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Med Brdi in Jadranom. 10.10 A. Boito: Mefistofeles. 11.30 Beleška. 12.00 Filmskemu ustvarjanju naproti. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Raziškovalno delo: Dolina '84. 17.10 Naša pesem 1984. 18.00 M. Držič: Tripče de Utolče«. Komedija.

Sreda: 8.10 Gospodarska problematika. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Ekumenski zbor iz Trsta, vodi Z. Harej. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Kocka na kocko. 16.00 Od Milj do Devina. 17.10 Akademija za staro glasbo v Radovljici. 18.00 »Hudiček v steklenici«.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 16.00 Na goriškem valu. 17.10 Naša pesem 1984.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Tostran in onstran sonca. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Iz svetovnega pripovedništva. 17.10 Nabožna glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Zbor Collegium musicum iz Beograda. 11.30 Beleška. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotichek: Zanimivosti iz živalskega sveta. 16.00 Clovek v sodobnem svetu. 17.10 Tretje srečanje mladih slov. glasbenikov treh dežel. 18.00 F. Rudolf: »Skriti pred sosedi: kamion«. Enodejanka.

Uprava Katoliške knjigarne obvešča vse dijake srednjih šol v Gorici, da se na njenem sedežu, Travnik 25, sprejemajo naročila za učbenike za novo šolsko leto. Obenem svetuje vsem, ki bi radi učbenike pravočasno dobili, naj jih naročijo najkasneje do sobote 13. julija 1985. Kdor se bo javil po tem datumu, ne bo mogel računati, da bo knjige dobil pred začetkom pouka.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

V torek 11. junija se je iznenada poslovil od tega sveta naš predragi

prof. Zoran Tavčar

K večnemu počitku smo ga položili v sredo 12. junija.

Zalujoči žena Zlatka in sorodniki

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi ljubljenega moža in očeta

Ivana (Ninija) Makuc

se vsem topla zahvaljujemo, še posebno gg. Cvetku Zbogarju, dr. Oskarju Simčiču in Nataleju Bellino za pogrebno mašo, pevskemu zboru »M. Filej«, Slovenskemu gospodarskemu združenju in vsem, ki so spremili pokojnega na zadnji poti in nam bili kakorkoli v pomoč in tolažbo.

Zena Modesta, sin Diego, hčerki Susi in Sonja ter sorodniki

Gorica, 10. junija 1985

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166/7/8 - TELEX 461154 PAL GO I

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

vabi na

ZAKLJUČNI NASTOP GOJENCEV GLASBENIH ŠOL

iz Doberdoba, Jamelj, Gorice, Standreža in Steverjana
ki bo v petek 21. junija ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici